

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΤΟ ΡΑΠΙΣΜΑ.

Ἀπὸ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 30 Νβρίου, καθ' ἣν οἱ Συνταγματικοὶ θεσμοί, ποδοπατηθέντες, ἔπαυσαν νὰ λειτουργῶσιν ἀπὸ τῆς διαμαρτυρήσεως τῆς ἀντιπροσωπευούσης τὸ ἔθνικόν φρόνημα ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ἔθνος ἐναγωνίως καὶ μετὰ παλμῶν περιέμενε παρὰ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος τὴν ἀποπομπὴν τῶν ἀνοσιουργησάντων ὑπουργῶν καὶ τὴν προσήκουσαν ἰκανοποίησιν τῶν ὑβρισθέντων καὶ καταπατηθέντων Συνταγματικ. θεσμῶν τὸ ἔθνος ἤλπιζεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ὁ συνταγματικὸς αὐτοῦ ἄρχων, ὅστις ὠρκίσθη νὰ φυλάττῃ, ὡς εἰκόνα, τὸ Σύνταγμα ἤθελε σπεύσει νὰ ἀποπέμψῃ τοὺς ἐγκληματίας καὶ δὲν ἤθελεν οὐδὲ στιγμήν ἐπιτρέψει νὰ μιάνωσιν αὐτὸ χεῖρες ἀσεβεῖς καὶ διεφθαρμέναι· ἀλλ' οἱ Σύμβουλοι ἐξαπατήσαντες τὸν νεαρὸν ἡγεμόνα, κατώρθωσαν νὰ ὑπερπηθήσωσι τὰ πάντα· διὰ δὲ τῆς κηρύξεως τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς ταύτης συνόδου νὰ ἐπιδοκιμάσωσι τὰς ἐγκληματικὰς τοῦ ὑπουργείου πράξεις καὶ ἰδίως τὸ ἀνοσιούργημα τῆς 30 Νβρίου, ν' ἀποδοκιμάσωσι τὴν ἔθνικὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως πορείαν, νὰ περιφρονή-

σωσι τοὺς Συνταγ. θεσμοὺς καὶ νὰ ἐπενέγκωσι μέγα ράπισμα κατὰ τοῦ ἔθνικου φρονήματος.

Τὸ ἔθνος πρὸ πολλοῦ ἠγνόησε τὰ τεκταινόμενα καὶ τὰς φιλοδεσποτικὰς τάσεις· πρὸ πολλοῦ ἔβλεπε τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀπολυτισμοῦ μετὰ σπουδῆς ἐνεργούντας πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὀλεθρίου αὐτῶν σκοποῦ, ἀλλ' ἤλπιζεν ὅτι, προϊόντος τοῦ χρόνου, ἤθελον συνετισθῆ καὶ καθοδηγηθῆ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος· ἤλπιζεν ὅτι ἤθελον συλλογισθῆ τὸν ἱερὸν ὄρκον τῶν καὶ τὰς ὀδυνηρὰς τῆς ἐπιπορείας συνεπέας· ἐνόμιζε τέλος, ὅτι ἤθελον ρίψει ἐν διαβατικόν βλέμμα εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ νὰ ἴδωσιν, ὁποίους πικροὺς καρποὺς ἐθήρισαν οἱ πρὸ αὐτῶν τολμήσαντες νὰ σπείρωσι τοιοῦτον ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς σπόρον, καὶ ὅτι ταχέως ἤθελον σπεύσει νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν κατὰ τὸ ἔθνος ἰδέαν τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ νὰ βαδίσωσιν ἀπαρεγκλίτως τὴν Συνταγματικὴν γραμμὴν, ἣν τοῖς ἐχάραξεν, ἔχοντες ὡς ὁδηγὸν τὸν Συνταγματικὸν χάρτην, ὃν τοῖς παρέδωκεν· ἀλλὰ, δυστυχῶς, πάντα

ταῦτα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θεραπεύσωσι τὸ νόσημα τῆς ἀφροσύνης, τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας· δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαλείψωσι τὴν ἐπάρατον ἰδέαν τοῦ δεσποτισμοῦ.

Τὸ ἔθνος δὲν δύναται τὰ παρατείνειν ἐπ' ἀπειρον τὴν μακροθυμίαν αὐτοῦ, ὑπομένον δουλικῶς τὴν οἰκτρὰν καὶ ἀπελπιστικὴν ταύτην κατάστασιν μέχρι καταστροφῆς. Τοιαύτη μακροθυμία εἶναι ἀσυγγνωστός καὶ ἀναξία εἰς ἐλεύθερον ἔθνος. Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος ὑπάρχει σύμβασις, ἧς τοὺς ὅρους ἐκάτερος ὀφείλει ἀκριβῶς νὰ τηρήσῃ· ἢ παράβασις αὐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται· μάλιστα εἰς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα οὐδέποτε. Διὰ τῆς συμβάσεως δὲν ἐπετρέπη νὰ διατηρῶνται ἰδιαιτέροι συμβουλοὶ πρὸς βλάβην τοῦ ἔθνους· δὲν ἐπετρέπη νὰ διορίζωνται, ὡς Ὑπουργοί, οἱ ὑπὸ τῶν συμβούλων ὑποδεικνυόμενοι, ἀλλ' οἱ ὑπὸ τοῦ ἔθνους· δὲν ἐπετρέπη νὰ διατηρῶνται ὡς τοιοῦτοι οἱ καταπατοῦντες τοὺς Συνταγ. θεσμοὺς, ἀλλ' οἱ εὐλαβοῦμενοι αὐτοὺς. Τοιαύτη κατάχρησις ἀνατρέπει τὴν σύμβασιν καὶ προσβάλλει καιρίως τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους, ἀναγκάζομε-

Τρέμετε λοιπὸν οἱ πάντες, τρέμετε ὄσω ὑπάρχω,
 Τρέμετε κι' ἀπελπισθῆτε, ἐπειδὴ νῦν ἐγὼ ἄρχω
 Εἰς τὰ πράγματα τοῦ Κράτους, καὶ θὰ ἄρχω αἰωνίως,
 Ἄφου σεῖς τῆς Μοναρχίας τὰ θεμέλια κρυφίως
 Ὑποσχάπτετε τοσοῦτον ἀυστόλως... θὰ σὰς δείξω,
 Τζουμπελῆ νὰ μὴ μὲ λέγουν, καὶ τοὺς τρεῖς σὰς ἀνδὲν πνίξω.

Ἐλθετε καὶ δούλοι ὅλοι γίνετε μικροὶ μεγάλοι,
 Νὰ γλυτώστε τὴν ζωὴν σας, ν' ἀσφαλῆστε τὸ κεφάλι,
 Καὶ νὰ ζῆτε αἰωνίως εὐτυχεῖς καὶ τιμημένοι!
 Ἐλθετε, γιατί κρεμάλα μετ' ὀλίγον σὰς προσμένει,
 Ἐλθετε καὶ τὸ ποδάρι καὶ τὸ χέρι μ' ἀσπασθῆτε,
 Κι' ὡς πανάγιον συνάμα ἄνδρα νὰ μὲ προσκυνῆτε.

Τίποτε νὰ μὲ πτοήσῃ δὲν θὰ δυνηθῆ ἔμένα...
 Ὅ,τι ἔχω γιὰ νὰ κάμω τάχω προσχεδιασμένα
 Πρὸ πολλοῦ... ἡ Καμαρίλλα θέλει σ' ὅλα μὲ βοηθήσει...
 Τὴν Θεὰν Ἐλευθερίαν εἰς εἰρκτὴν ἔχω σφαλῆσει...
 Ὅπως οὕτω ἐν Ἑλλάδι Μοναρχίαν ἐδραϊώσω...
 Τρέμετε!.. εἰς πῦρ τὰ πάντα κατ' αὐτὰς θὰ παραδώσω..

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἄδὲ, μωρὲ Λαεῖ Ἑλλήνων, ἄδὲ κι' ἂν δύνασαι μὴ φρίττης!
 Καὶ ὡς μέγαν τῆς Πατρίδος ἄνδρα νῦν μὴ μὲ κηρύττης!
 Ἄφου ἄχρηστ' ἐν θριάμβῳ τῆς σοφῆς Βουλῆς τὴν λήξι,
 Ἦτις ἤθελε ἔμένα τὸν σωτήρᾳ σου νὰ πνίξῃ!
 Κ' ἔτσι ἔτριψα τὴν μούρη μιᾶς προδοτικῆς ὀμάδος,
 Κ' ἐξεσφάλησα τὸ μέλλον διὰ πάντα τῆς Ἑλλάδος!..

Τίς λοιπὸν θὰ ἦν' ἐκεῖνος, ὅστις κεφαλὴν καὶ ἤδη
 Δὲν θὰ κύψῃ εἰς ἔμένα;.. Συμφορὰ του! μαῦρο φίδι
 θὰ τὸν φάγῃ, ἂν τολμήσῃ ὀφθαλμοὺς μόν' νὰ ὑψώσῃ,
 Θέλω ὄντως κατὰ κράτος πάραυτα τὸν ἐξοντώσει·
 Ἄσπλαγγος κι' ἀνελεῆμων θὰ δειχθῶ σ' ὅλους ἐν γένει,
 Ἴνα ζήσῃ ἡ Πατρίς μας τοῦ λοιποῦ δεδοξασμένη!..

νου να υποκύψει εις την δουλείαν, εις της οποίας τους εραστάς ουδέποτε επέτρεψε να μένωσιν εντός των Έλληνικών ορίων.

Ουδέποτε το Έλληνικόν έθνος έδειξε τοιαύτην μακροθυμίαν, ουδέποτε υπέστη τοιαύτα βραπίσματα, τοιαύτας πληγάς και τοιαύτας ατίμιους υπό των συμβούλων ενώντων επισήμων ξένων ύβρεις, είπεν, εφώναξεν, εξηγήρη κατά των Συμβούλων, αλλά μόλα ταύτα δεν ήδυνήθη να φέρη αισίον αποτέλεσμα· δεν ήδυνήθη ν' αφαιρέση από τας ρυπαράς αυτών χειράς τὰ προνόμια, τὰ όποια εχορήγησεν εις μόνον τον ήγεμόνα. Το Έλλην. έθνος, όπερ διά πολλών ουσιών και αιμάτων ανέκτησε την ελευθερίαν του, οά ήναι άξιον οίκτου να παραδώσῃ αυτήν εις την διάκρισιν των εργατών του άπολυτισμού· οά ήναι άξιον άρχόντης να έμπιστευθῇ το παρόν και το μέλλον αυτού εις ολίγους τινάς διεσθαρμένους. Μόνον την άνωτάτην έποπτείαν ανέθηκεν εις τον νεαρόν αυτού ήγεμόνα, την δέ διοίκησιν της χώρας εις έαυτό· άμφοτερα εις ουδένα επέτρεψεν· αλλά, δυστυχώς, άμφοτερα ταύτα βλέπει μετά λύπης το έθνος από τινος χρόνου παραδοθέντα, εναντίον της θελήσεως αυτού, εις ιδιαιτέρους συμβούλους.

Αφού ήδη ή εξουσία των προνομίων μεταβλήθη εις τους ιδιαιτέρους συμβούλους δεν είναι πρόπον να εξακολουθήσωμεν ζητούντες την άρωγήν αυτών, διότι τοϋτο ήθελεν είσθαι ού μόνον άποπον, αλλά και φρόνημα έσχάτης ταπεινώσεως. Πλήν δε τούτου ή ιδέα του άπολυτισμού έλαβεν ήδη σάρκα και οστά εν τῇ καρδιά αυτών και οι κενοί λόγοι και αι προτροπαι δεν είναι πλέον ίκανοί να θεραπεύσωσι το νόσημα τούτο. Ας μεταβείωμεν λοιπόν τας ελπίδας ήμων εις το κοινόν της τιμής πατρίδος· άς μεταφέρωμεν αυτάς εις το ίερόν της Πατρίδος τέμενος, ένθα υπάρχει το άσυλον της άπελπισίας. Τοιούτοι άναλογισμοί παρεχουσιν ήμιν τωόντι οδυνηράς εντυπώσεις, αλλά και ελπίδας πλήρους ζωής· τοιαύται σκέψεις αναπολοϋσιν εις την διάνοιαν ήμων

περιπετείας και κινδύνους, αλλά και θάρρος ελευθερίας και προόδου.

Μέχρι τουδε τὰ πάντα ενήργουν εν χρυπτῷ, το δε αυλικόν φρόνημα δεν είχεν εκδηλωθῇ τοσοϋτον επιστήμως. Το έθνος, προς άποφυγήν πάσης κοινωνικής άνωμαλίας, ίσως ορθώς, προσποιούμενον άγνοιαν των διαπραττομένων, έτήρει νεκρικήν σιγήν· άλλ· ήδη διά της κηρύξεως της λήξεως της παρούσης βουλευτικής συνόδου, δι' ής παρατείνεται ο βίος της ενεστώτης Κυβερνήσεως και επιδοκιμάζονται αυθις πάσαι αι κατά των Συνταγματικών θεσμών πράξεις αυτής, το αυλικόν φρόνημα επιστήμως εξεδηλώθη, ή δε διαμαρτύρησις της αντιπολιτεύσεως και ή φωνή του έθνους, αιτούντος την άπομπήν των εγκληματισάντων ύπουργών και την ειλικρινή φεραμογήν του Συνταγμ. πολιτεύματος, ως άμοιβήν, μέγα έλαβον βράπισμα. Έπομένως άπέναντι τοιαύτης επισήμου και πασιφανούς εκδηλώσεως, άπέναντι τοιούτου βραπίσματος το έθνος δεν πρέπει να τηρήσῃ την αυτήν νεκρικήν σιγήν, εάν επιθυμῇ την ανεξαρτησίαν αυτού· διότι από της σιγῆς ταύτης δεν διατελεί υπό το κράτος Συνταγματικού Πολιτεύματος. Οφείλει οθεν ταχέως να σκεφθῇ και να σπεύσῃ να προστατεύσῃ τους συνταγμ. θεσμούς, εάν επιθυμῇ να διατηρηθῶσι σεβαστοί· οφείλει ν' άποκρούσῃ την ύβριν και να ενισχύσῃ αυτούς· οφείλει τέλος να δείξῃ αυτοίς, ότι τοιαύτα βραπίσματα ουδέποτε έδέχθη, ουδέ ήνέχθη ποτέ να κύψῃ τον αυχένα ενώπιον δεσποτικής αυταρεισίας. Έάν όμως και ήδη εξακολουθήσωμεν τηρούντες σιγήν· εάν εξακολουθήσωσιν ανεχόμενοι το καθιερωθέν ήδη επισήμως υπό της Αϋλής σβστημα των προσωπικών Κυβερνήσεων, εναντίον του Συντάγματος, θέλομεν θεωρηθῇ ού μόνον ανάξιοι ελευθερίας, αλλά και του Έλληνικού ονόματος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ πράγματα της Γαλλίας έλαβον κατ' αυτάς άπροσδόκητον τροπήν, κηρυχθείσης συντηρητικής Δημοκρατίας· ή εθνοσυνέλευ-

σις παρεδέχθη τελευταίον τροπολογίαν, δι' ής αναγνωρίζεται τυπική, ούτως είπειν, Δημοκρατία, υπερσχύσασα μίαν ψήφου. Κατόπιν εισήχθησαν παρά του ίδιου και έτεροι τροπολογίαι, δι' των έπετραπήν ού μόνον τῷ Μακμαώνι, ως πρότερον, αλλά και παντί άλλῳ Προέδρῳ διαλύειν, τῇ άδείᾳ της Γερουσίας, την εθνοσυνέλευσιν· αι νέαι αυται προτάσεις ενεκρίθησαν διά μεγάλης πλειοψηφίας. Τοιουτοτρόπως οι οργανικοί θεσμοί δεν εξήρτηνται εκ του προσώπου του Μακμαώνας, ού ή εξουσία έδεσμεύθη· ή δε κηρυχθείσα συντηρητική της Γαλλίας Δημοκρατία, αν και απέχῃ πολύ της αληθούς Δημοκρατίας, ούχ ήττον δεν φοβείται τας βραδιουργίας, ουδέ την ανακήρυξιν Μοναρχίας, άνευ μεγάλου και επικινδύνου πραξικλήματος.

Αί μοναρχικαι και Βονοπαρτικαι εφημερίδες σφόδρα ήγανάκτησαν διά το αποτέλεσμα της τροπολογίας της υπό του Βαλλών υποβληθείσης, δι' ής ανεκρούθη ή συντηρητική Δημοκρατία. Και άλλαι μὲν συμβουλεύουσιν την ένωσιν των μοναρχικών και την συγχρότησιν μάχης κατά της Δημοκρατίας· άλλαι δε επικαλοϋνται την άτομικήν επέμβασιν του στρατάρχου Μακμαώνας· άλλη τέλος εφημερίς εκ του κόμματος των Όρλεανιστών διατείνεται ότι ή Δημοκρατία οά ανατρέψῃ τον Μακ-Μαών· ή ο Μακ-Μαών την Δημοκρατίαν. Τούναντίον δε τὰ δημοκρατικά φύλλα εκπέμπουσι φωνάς θριάμβου ελπίζοντα, ότι ή μία ψήφος οά μεταβληθῇ ταχέως εις πλειοψηφίαν.

Το φιλελεύθερον εν Άγγλία κόμμα, άντι του παραιτηθέντος Γλάστονος, εξέλεξατο άρχηγόν τον λόρδον Άρτιγκτών. Προς τούτοις, άδεται ότι ο Δισδραέλης μέλλει να παραιτηθῇ, ενεκεν της πασχούσης υγείας του.

Ο νεώτερος υίος της βασιλείσεως της Άγγλίας· πρίγκηψ Λεοπόλδος πάσχην παιδίον εκ στήθικου νοσήματος, θεωρείται ως έτοιμοθάνατος· ενεκεν τούτου ή Βασίλισσα δεν εκήρυσεν αυτοπροσώπως την έναρξιν της Βουλευτικής συνόδου. Ο άγ-

γλικός τύπος εξαίρει τας άρετάς του νεαρού τούτου πρίγκηπος.

Εξ Ισπανίας άγγέλλεται ότι αι μυστικαι διαπραγματεύσεις μεταξύ Άλφόνζου και Καρόλου βαίνουσιν αισίως, άλλ· εκ των εκατέρωθεν συμβαινόντων συμπλοκῶν καθίσταται άπίστευτος ή συνδιαλλαγή.

Η Κυβέρνησις της Ισπανίας προσέφερεν 25 εκατομ. χρημ. αποζημίωσιν εις τον Δόν Κάρολον, προσέτι την αναγνώρισιν πάντων των αυλικῶν Καρλιστών άξιωματικών από του βαθμού του λοχαγού και τινα άλλα έπουσιώδη, άλλ· ο Δόν Κάρολος λέγεται ότι άπῆτει 30 εκατομ. υπέρ εαυτού, την αναγνώρισιν πάντων των άξιωματικών του άχρι του βαθμού του άνθυπολοχαγού, περι πάντων δε το δικαίωμα του να εισέλθῃ θριαμβευτικῶς μετά του Δόν Άλφόνσου εις Μαδρίτην. Άλλ· ο τελευταίος οϋτος όρος δεν ενεκρίθη υπό των συμβούλων του νεαρού Βασιλέως ως ένοχοποιών την Συνταγμ. Βασιλείαν.

Η Ισαβέλλα επιθυμούσα να επανέλθῃ εις την Ισπανίαν γράφει κατ' εκάστην εις τον υίον της διά της εξῆς στερεοτύπου φράσεως· «ή μήτηρ σου ή ζωσα έτι εν εξορίᾳ»· άλλ· ο υίος της υπήκων εις τας συμβουλὰς του συνετού Κανόθα-Καστίλλου κωφεύει εις τας παρακλήσεις της μητρός του· διότι ή ελευσίς της θέλει αναμφισβότως κλονίσει εκ βάθρων την νεαράν βασιλείαν.

Ο Γαριβάλδης σρέφας τάνωτα προς τους δημοκρατικούς ήνώθη με την Κυβέρνησιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τέλος πάντων ή Κυβέρνησις των συμβούλων του Στέμματος κατώρθωσεν ού μόνον να διαφύγῃ τον έλεγγον και την όργήν του έθνους, ού μόνον να επιδοκιμασθῶσιν όσας μέχρι τουδε εκθέσεις και ανοσίους πράξεις διεπραξεν, αλλά και να στερεωθῇ εν τῇ Εξουσίᾳ, κηρυχθείσης της λήξεως της Βουλῆς· ώστε το έθνος έλαβεν ίκανόν ήσπασμα άντάξιον της όκνηρίας του. Ας μή καυχᾶται λοιπόν ότι εινε παντοδύναμον και κυρίαρχον, αφού ο Βαλαωρίτης και λοιποί σύμβουλοι εισιν ανώτεροι κυρίαρχοι και τὰ πάντα κείνται εν γούνασιν αυτών. Ας αναπαύεται οθεν επί βόδων όμοϋ με τους εϋτόλους πολιτικούς του και έστωσιν βέβαιοι, ότι τάχιον οά λάβωσιν γενναιοτέρας άμοιβάς αναλόγους προς την αδράνειαν και την κουφότητά των.

Κηρυχθείσης της λήξεως της ενεστώτης βουλευτ. συνόδου, ενεκρίθησαν και επδοκιμασθησαν άπασαι αι εγκληματικαι της Κυβερνήσεως πράξεις. Κατά συνέπειαν εχορηγήθησαν αυτῇ και πιστώσεις του Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου, ίνα ζήσῃ ανετώτερον. Ηδη εις ουδέν άλλο καταγίνεται παρά να κατορθώσῃ να λάβῃ την διάλυσιν της Βουλῆς. Ίσως εντός ολίγου χρόνου συγκαλέσῃ εκ νέου την Βουλήν, ίνα κάμῃ νέα πειράματα· άλλ· αϋτο, όπερ και αυτῇ δεν άμφιβάλλει, εις ουδέν θελει την ώφελήσει· άποβλέπει λοιπόν μόνον εις την διάλυσιν. Εις ο σημείον εββάσαν τὰ πράγματα της Πατρίδος καλλίτερον ήθελεν είσθαι να χω-

ρήσωσιν έτι πρότω, ίνα το έθνος ίδῃ μίαν ώραν γρηγορότερα την τύχην του.

Ο καθήγγητης κ. Σαρίπολος, όστις ανέλαβεν ενθέρμως την υπεράσπισιν της αυλής, δημοσιεύων διά τινων αυλικῶν εφημερίδων, όσας απονενομημένη κεφαλή δύναται να συλλέξῃ άνοησίας, δεν εγένετο δεκτός παρά των φοιτητών να διδάξῃ. Ο άνθρωπος οϋτος, οϋ αι πεποιθήσεις μεταβάλλονται κατ' εκάστην και τας όποιας μία αυλική πνοή άρχει να τας αναποδογύρισῃ, εγεννήθη, φαίνεται, διά τας άμαρτίας του Έλληνικού λαού, διότι αν και τοσαύτα έπαθε και πάσχει, ούχ ήττον δεν παύει του να γίνεται το αισχρότερον όργανον των αυλικῶν, μεταχειριζόμενων κατ' εκάστην αυτον ως όπλον εθνοκτόνον.

Εν τῷ ορίζοντι της πρωτεύουσας άνεμάνη και έτέρα νέα μεγαλόσχημος εφημερίς καλουμένη «Έλλην. Βπιδεώρησις» υπό πολλών γραφομένων. Άλλ· όσον ευχαριστήθημεν διά την μεγαλοπρεπή εμφάνισιν της συναδέλφου, τοσοϋτον ελυπήθημεν διά τὰ έμπεριεχόμενά της· διότι, μόλις παρατηρήσαντες αυτην, κατελήθημεν υπό τοιαύτης αυλικῆς δυσωδείας, ώστε κλείσαντες την ρίνα ήμων, ανεχωρήσαμεν δρομαίως, χωρίς να σταθώμεν ν' άκουσωμεν την φωνήν σχολαστικών τινῶν χαμερπῶν, οίτινες γεννηθέντες και ανατραφέντες υπό δουλικήν και ζοφερὰν άτμοσφαιραν και συνειθισμένοι να φιλωσι τὰ δεσποτικά κράσπεδα ρίπτουσιν εις το έθνος τον καταχρόνιον της δουλείας σπόρον, δι' συλλέγουσι κεφαλαι πεπαλαιωμένοι, νοσοῦσαι και διεσθαρμένοι. Ο όγκος του δνόματος και αι κεναι μσαιωνικαι και φιλοδεσποτικαι θεωρίαι δεν δύνανται να επισκοτίσωσι και να μαράνωσι τας εμφύτους και ακαταμαχῆτους εθνικὰς ελευθερίας, αιτινες εισιν ή μόνη έλπίς του παρόντος και μέλλοντος σύμπαντος του Έλληνισμού.

Ο κ. Λεβίδης, ο πρόεδρος του Έλεγκτικού Συνεδρίου, προ δεκαετίας περίπου ειχεν εκθέσει μίαν ένταῦθα οίκιον του εις Λαυρεϊον και είχεν εισπραξει περι τας 25 χιλ. δραχμῶν· άλλ· μέχρι τουδε ουδέν βλεπομεν. Ερωτῶμεν τον κ. Λεβίδην τί σκοπεύει να πράξῃ; οά εκχυθεύσῃ την οίκίαν του, ή προτίθεται να φάγῃ τὰ ξένα χρήματα; Τοιαύτα ουδέ οι προτιχώτεροι των ανθρωπων πράττουσιν· άλλ· ας μάθῃ, ότι οι έχοντες λαμβάνουν δεν οά τῷ επιτρέψωσι τοιαύτην κατάχρησιν.

Επίσης και ο εν Κερκύρα μεγαλοκτηματίας κ. Αρκαδινός, έχει εκθέσει και οϋτος μίαν εκεί οίκίαν του και έχει άχρι τουδε εισπράξει πλέον των 20 χιλ. δραχμῶν, και όμως, και τοι παρελθούσης προ ενός σχεδόν έτους της ήμέρας της εκχυθεύσεως, μέγιστης στιγμῆς ταύτης οϋτε εξεχυθεύθη, οϋτε ειδοποίησις τις εδημοσιεύθη προς γνωσιν των αγορασάντων λαγεϊα. Ερωτῶμεν οθεν και τον εν Κερκύρα κ. Αρκαδινόν, τον φιλόανθρωπον, τί σκοπὸν έχει; οά εκχυθεύσῃ την οίκίαν του, ή οά καταβροχθίσῃ τὰ αλλότρια χρήματα; Ας μάθῃ δε, ότι αν σκόπευῇ να τὰ φάγῃ, δεν οά δυνηθῇ να τὰ χωνεύσῃ.

Σας πληροφοροῦ ότι άρίσθη ένταῦθα ο διαβόητος Ρεζιλῆς της Χαλκίδος, ο νύκτωρ εκ Κυπαρισσίας αναχωρήσας, όπου και έφαγε της χρονιάς του, δι' καταδιώκει ο κ. Αβέρωφ δι' όσας κλοπὰς έπραξεν εις το τυπογραφείον του και δι' εν συνάλλαγμα της Τραπεζῆς, και τον όποιον εγνωρίσαν πάντες από τὰ μούτρα τὰ μουτζουρωμένα, από τὰ μουστάκια τὰ βαμμένα, από τὰ χονδρά τὰ χεϊλιτῃ, και άμέσως του φωνάξαν «καλῶς ώρισες Ρεζιλῆρ. Προσεγῶς οά σὰς γράψω τί πράττει εις το Πρωτοδικεϊον ο καφετζῆς του Αρκαδίου Αθηνῶν. Καραβελόμουλος.

Κύριε Συντάκτα του «Αριστογάνους».

Καταχωρίσατε παρακάτω εν τῇ αξιοτίμῳ Εφημερίδῃ σας τὰ εξῆς ολίγα περι της ένταῦθα Ασυνομίας διά να μάθῃ το κοινόν τὰ νέα της Τερας Έξετάσεως βασιανῆς.

Ημην, Κ. Συντάκτα, υπηρέτης εις την κυρίαν Γσαμινού. Κατ' όλον το διάστημα υπηρέτησα αυτην ευπειθῶς και εντίμως, άλλ· αϊφνης προχθες ή κυρία αυτη με είπεν ότι τῇ υπεξήρηθησαν 45 λίραι· κοτόπιν είπεν 30 ύστερον 25. Συνειθισμένη δε ή Κυρία αυτη να αποδίδῃ πάσαν εκ της οίκίας της υπεξαιρέσιν πράγματος εις τους υπηρέτας της, (διότι τοϋτο έπραξε πρότερον και εις μίαν άθλιαν άποδειχθείσαν υπηρέτριάν της) απέδωκεν εις έμε την κλοπήν και προς τοϋτο ειδοποίησε την Ασυνομίαν, ήτις και με άπήγαγεν ως τον μεγαλύτερον καχοῦργον του κόσμου. Όποια δε σκληρά και άπάνθρωπα βασιανστήρια μεταχειρίσθη εναντίον μου, όπως μαρτυρήσω εκών άκων, ετι ουτε είδα ουτε εβαντάσθη ποτέ, είναι αδιήγητα. Αφού ο Υπαστυνός μου του Α. Τμήματος κτυπῶν με ανηλεώς και κρατῶν εν χερσὶ μάχαιραν ήπειλει ότι οά με φονεύσῃ εκουράζετο, ήρχισε τους βραδισμούς ο βορθός, έπειτα ο κλητήρ· εις τοιαύτην δε κατάστασιν με έφερον εκ των άλλεπαλλήλων βασιανστηρίων, ώστε μόλις και μετά βίας έσωσα την ζωήν μου. Έπί 6 ήμέρας είμην άγνωτος κεκλεισμένος εις σκοτεινήν και δυσώδη φυλακήν, ότε έδέησε να σταλῶ προς άνακρίσιν εις τον Ειταγγελέα, όστις πληροφορήθεις περι της άθωότητός μου με απέλυτε άμέσως. Θεωρῶν, Κύριε Συντάκτα, οίκτον άξίαν την άνάγωγον και πονηράν, ή υπηρέτουσιν Κυρίαν, άρίνω εις τον Έλληρικόν κόσμον να κρίνῃ περι των θηρίων, τὰ όποια εγκλείουσι τὰ Ασυνομικὰ των Αθηνῶν καταστήματα.

Αθῆναι, τῇ 30 Ιανουαρίου 1875.

Εμμανουήλ Χανιώτης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ας ευαρεστηθῶσι τέλος πάντων οι εν Χαλκίδι συνδρομηταί μας, οι καθυστερούντες εισέτι την ευτελή συνδρομήν των, να πληρώσωσι αυτην εις τον εκείσε εύρισκόμενον ανθρωπόν μας, αν επιθυμῶσι να λαμβάνωσι το ευτράπελον Παράρτημα του Αριστοφάνους θωρεάν, και αν δεν επιθυμῶσι τινές ες αυτῶν να σατυρισθῶσι και να κλητευθῶσι δικαστικῶς.

Είμαι ζηλωτής κατ' όλα του ένδόξου Ηροστράτου! Και οά ιδετε να πράξω τὰ άνδραγαθήματά του! Για ν' άφήσω εις τον τόπον εποχήν ως του Κριτίου... Παραδίδω την Πατρίδα εις δουλείαν διά βίου! Δεν με μέλλ' ή Ιστορία τὰ τερατουργήματά μου Αν λαλήσῃ, κ' εις κατάραν παραδῶσῃ τ' όνομά μου...

ΜΟΥΣΕΙΟΝ.

Η Μετριοφροσύνη καθωραϊζει την άρετήν, ως ή αιδώς κοσμεϊ το κάλλος. Συμβαδίζει με το γνῶθι σαυτόν, ως ή έπιείκεια μετά της δικαιοσύνης. Υψοϊ την άτομικήν αξίαν, ως ή λιτότης έπαυξάνει το μεγαλείον. Προστίθησιν εις τὰ προτερήματα τ' αυτὰ θέληγητρα άπερ ή ειλικρίνεια εις την μεγαλοψυχίαν. Τι έστι μετριοφροσύνη; ή βαθεϊα και αληθής συναϊσθησις, ότι ή τήρησις του καθήκοντος δεν είναι ειμή φυσικόν πράγμα, ή ειλικρινής επιθυμία του πράττειν τὰ δέοντα ως δέοντα και προάγειν τὰ καλά ως καλά εν μηδεμί προδοκία άναμοιβής, επάϊων ή εγωμίων, άτινα ή ματαιοφροσύνη των πολλών αγαπά. Οθεν πολύ άπέχουσι του είναι μετριό-

φρονες οι την πατρίδα επί σταυροῖς και παρασήμοις ευεργετούντες.

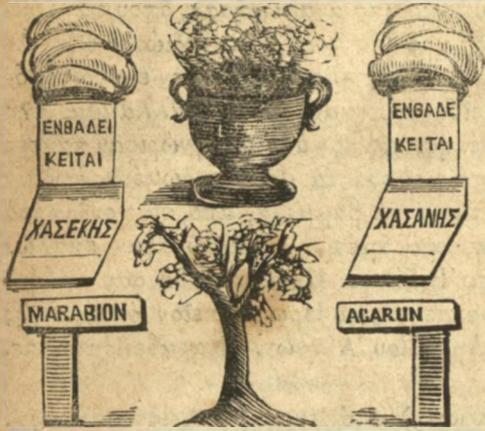
Κάλλος. Ο Σωκράτης ώνόμαζε το κάλλος βραχυρόνιον τυραννίαν, ο Πλάτων προνόμιον της φύσεως, ο Θεόφραστος σιωπηλόν άπατεῶνα, ο Θεόκριτος τερπνήν πρόληψιν, ο Καραδάδης μονήρες βασιλείον. Ο Διμοτιανός έλεγεν, ότι ουδέν ήν χαριέστερον του κάλλους. Ο Αριστοτέλης άπεφάνετο, ότι το κάλλος ήτο κρείττον πασῶν των συστατικῶν επιστολῶν. Ο Όμηρος, ότι ήν λαμπρόν δῶρον της εύσεως, και ο Όβίδιος, τοϋτον αινετούμενος, ονομάζει το κάλλος δῶρημα θεϊον.

Δειλία έραστου κατά γενικόν κανόνα έστι σημείον άθωότητος. Ο δε τολμηρός εις τὰ κινήματά του ή δεν έχει καρδίαν, ή είναι πολύπειρος εργολάβος.

Ουδέν δύναται να με παρασύρῃ να παύσω πιστεύων εις μέλλουσαν ζωήν και τοϋτο πιστεύων, συναποφαινομαι μετά του Λορένζου των Μεδίκων, ότι οι μη ελπίζοντες εις μέλλουσαν ζωήν εισι νεκροί και εν τῷ παρόντι βίψ.

Εάν το έαρ δεν άνθήσῃ, άχαρι έσεται το θέρος, το δε φθινόπωρον άνευ καρπῶν. Το αυτό εφαρμόζεται και εις τους νέους. Εάν ο νεός εξοδεύῃ τον καρπὸν άνωφελῶς, ο μὲν άνδρικὸς αυτου βίος άσημαντός, ελεινόν δ' έσεται το γῆρας.

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 13000

εξοδεύει ετησίως τὸ ὑπουργ. τῶν Ἑσωτερικῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000

εξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουρ. τῆς Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον

Τὸ ὄλον 28,000 δρ. εξοδεύονται ετησίως, φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

— Μ' ἐγκάστρωσες, κύρ Ἀριστοφάνη μου, μετὰ τὸ σήμερον καὶ μετὰ τὸ αὔριο σου. Ἄμμ' τόσαις ἀναβολαῖς οὔτε ὁ Ὀρφανίδης σου δὲν κάνει, ὅταν μάλιστα ἦγε γιὰ νὰ πλερώσῃ.

— Ἐχεις δίκαιον, φίλε ἀναγνώστα, διότι ἡ περιέργειά σου εἶνε πολὺ μεγάλη ὡς ποῦ νὰ μάθῃς τὸν τρόπον, μετ' ὃν δικαιολογεῖ ὁ Δενδροκόμος (!) τῆς Ἑλλάδος τὰς 28 χιλ. δραχμῶν. Ἄκουσον.

— Διὲ πῶς ἀνοίξα τὰ μάτια μου, ἴσταν τῆ κοιλιά τοῦ ἵπποπόταμου, καὶ τέντωσα τ' αὐτιά μου, ἴσταν τὰ χέρια τοῦ Καϊδαμᾶ ἅμα σουφρώνῃ, γιὰ ν' ἀκούσω τῆς πανουργίας τοῦ κύρ Δενδροκόμου μας.

— Λοιπὸν, ὁ Δενδροκόμος τῆς Ἑλλάδος γιγνώσκων ὡς ἄριστος ἰατρός τὸν σφιγμὸν ἐνὸς ἐκάστου, ὅστις δύναται νὰ τὸν βλάψῃ, διατάσσει κατὰ πάσαν πρωίαν ἓνα τῶν πιστῶν του κηπουρῶν νὰ λάβῃ τοῦτο τὸ δένδρον, ἐκεῖνα τὰ φρούτα, αὐτὰς τὰς γλάστρας καὶ νὰ τὰς ὑπάγῃ τοῦ τάδε ὑπουργοῦ, τοῦ τάδε τμηματάρχου, τοῦ τάδε δημοσιογράφου, τοῦ τάδε βουλευτοῦ, τοῦ τάδε συγγενοῦς τοῦ ὑπουργοῦ, τοῦ τάδε Πρέσβειος καὶ λοιπῶν ἄλλων ἰσχυρῶν, δυναμένων νὰ τῶν φανῶσι χρήσιμοι εἰς πᾶσαν τρικυμιώδη περίστασιν, κατ' ἣν θὰ ἐκινδύνευε ν' ἀπωλεσθῇ, ἢ νὰ τὸν προστατεύσωσιν ὁπόταν ἐπρόκειτο νὰ συλληφθῇ ἐπ' αὐτοφῶρον διὰ τὰ ὅσα πράττει ὑπὸ τὸ πρόσχημα πολυτελοῦ Δενδροκόμου καὶ Βοτανικοῦ, καὶ σοφοῦ καθηγητοῦ.

— Βαγγελίστρα μου! καὶ μ' αὐτὰ βουλόνοι τὰ στόματα ἐκείνων ποῦ μποροῦνε νὰ σώσουνε τὸ Δενδροκομεῖο καὶ ν' ἀπαλλάξουνε τὸ Κουβέρον ἀπὸ τοῦ νὰ πλερώνῃ εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες δραμάς;

— Μάλιστα! διότι οἱ κύριοι πρὸς οὓς ἀποστέλλει τὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα δῶρα, νομίζουν ὅτι τοὺς ἀποστέλλει ἀνεκτίμητα πράγματα, ὥστε αἱ κυρίαὶ αὐτῶν, αἱ ἀγα-

ποῦσαι τὰ ἄνθη, ὑπολήπτονται μεγάλως τὸν φιλότιμον Δενδροκόμον, καὶ ξεσχίζονται δι' αὐτὸν, ὅταν ἀκούουν νὰ κακολογῆται οὗτος ἢ νὰ τοῦ ζητῆται λογοδοσία διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ βοτανικοῦ κήπου, ὅτε καὶ μεταβαίνουν ἐν σώματι ὅπου δεῖ, καὶ οὕτω ματαιοῦνται ἢ κατ' αὐτοῦ προμηθυομένη νὰ ἐκκραγῇ καταστρεπτικὴ θύελλα.

— Τί τὸ διάβολο ἔχουνε μέσα τοὺς αὐταῖς ἢ κυράδες καὶ τὸν ἀγαπάνε τόσο πολὺ;

— Δὲν ἤκουσες τί σὲ εἶπον; ὅτι στέλλει ἄνθη, φρούτα κλπ. καὶ δι' αὐτὸ ἐνδιαφέρεται θερμῶς ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ὠραῖον φύλον. Ἐπειτα προσκαλεῖ ἐνίοτε πολλὰς κυρίας εἰς τὸ Δενδροκομεῖον, προσφέρει αὐταῖς γεύματα, τὰς παρακαλεῖ νὰ ἐκλέξουν ὁποιαδήποτε ἄνθη καὶ φυτὰ ταῖς ἀρέσκουν· τὰς διατκεδάξει μὲ διαφόρους θεατρικὰς παραστάσεις· παριστάνει πάντοτε τὸ προσφιλέστον πρόσωπον τὸν Καϊδαμᾶν, καὶ τέλος πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἄνθρωπος γεννηθεὶς εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Καϊδαμᾶ καὶ σπουδάσας εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ἴπποποτάμου, καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὰς ὑποχρεώνει καὶ τὰς μαγεύει διὰ βίου.

— Ὡστε κατὰ ποῦ καταλαβαίνω γένεται ἡ κεῖ μέσα τὸ «ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νάχῃς». Μὰ τί διάβολο δὲ βρέθηκε κανένας ὡς τὰ τώρα γιὰ νὰ τὸν ξεσκεπάσῃ;

— Οὐδεὶς μεγάλος τολμᾷ νὰ πράξῃ τὸ τοιοῦτον, διότι φόβος καὶ τρόμος κατέχει αὐτοὺς, μήπως ἐνοχληθῆς ἀρχίση καὶ ἡδῆ εἰς τὰ γηρατεῖά του, ὁ σοφὸς καθηγητῆς, τὸ ἐν τῇ νεότητί του ἐπάγγελμα. Ἄν δὲ κανεὶς μικρὸς θελήσῃ νὰ τὸν καταγγείλῃ, βὲν δίδει οὐδεὶς ἀκόρῃσιν εἰς τὴν τοιαύτην καταγγελίαν, διότι ὁ ὄγκος, τὸ βᾶρος καὶ ἡ ὑψηλὴ κοινωνικὴ θέσις τοῦ πολυμαθοῦς Βοτανικοῦ, ἐκμηδενίζει ὡς συκοφαντίας καὶ ὕβρεις τὰς γυμνάς Ἀληθείας. Τούτου ἐνεκεν, καὶ διότι θεωρεῖ τοὺς συναδέλφους τοῦ καθηγητᾶς τοῦ Πανεπιστημίου μωροὺς καὶ ψοφοδεεῖς, βλέπομεν κατ' ἐκάστην νὰ κόπῃ τὰ οὐρανομήκη δένδρα τὰ διαχωρίζοντα τὸ Δενδροκομεῖον ἀπὸ τὸν Βοτανικὸν κήπον καὶ νὰ μεταφέρῃ αὐτὰ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συνεταίρου τοῦ Χελδράιχ, καὶ νὰ λέγῃ, εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν διατί τὰ ἐκοψεν, ὅτι κρατοῦν μεγάλην σκιάν εἰς τὰ κάτωθεν τῶν ἐπιγραφῶν ἐσπαρμένα ἄκαρον μαρούθιον καὶ λοιπὰ βότανα, καὶ διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ταχέαν αὐτῶν βλάστησιν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκρίζωθῶσιν αἱ κυπάρισσοι, καὶ νὰ γίνουν, ὄχι ξύλα, κολῶναι διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν οἰκοδομήν — μὴ νομίσης τῆς οἰκίας τοῦ ἄπαγε! — τοῦ ὀλυμπιακοῦ καταστήματος.

— Λοιπὸς ἀφοῦ καὶ δὲ ἡμιλεῖ κανένας ἀπὸ τοὺς τρανοὺς, δὲν ἡμιλεῖ τοῦλάχιστο ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας;

— Ἐδῶ δὲ ἐπάτησες εἰς τὴν ἀγκινάραν. Ἄν ἦτον ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐπραττεν ὡς τοιοῦτος, ὄχι μόνον εἰς τὰ μικρὰ πράγματα, ἀλλ' εἰς τὴν κατ' ἐκάστην γιγνομένην λήστευσιν καὶ ἀπογύμνωσιν τῆς Πατρίδος ἐκ μέρους μιᾶς διαβοήτου ομάδος, αὐτοκαλουμένων τῶν μελῶν αὐτῆς Φιλογενεσάτων!!! Ἄλλ' ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας συνειθισμένος πάντοτε εἰς τὰς φωνὰς καὶ τὰ

λόγια, ἱκανοποιεῖται ὁπόταν οἱ κλέπτει τῶν λέγουσι δύο γλυκεῖς λόγους, καὶ οὐδὲν πλέον ὀμιλεῖ ἢ πράττει, ἀλλὰ κοιμάται ὑπνὸν νήδυμον. Μὴ λοιπὸν ἐρωτᾶς περὶ Λαοῦ, οὔτε περὶ τοῦ Δενδροκόμου τῆς Ἑλλάδος καὶ σοφοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου περισσότερο· ἀρκέσθητι λοιπὸν εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα σήμερον καὶ ἀνέμενε τὴν μετ' ὀλίγον ἐκτύπωσιν φυλλαδίου τινὸς, ὅπερ θὰ ἐξισορίσῃ λεπτομερῶς τὰ περιώνυμα ἄλλα τοῦ Βοτανικοῦ Ὀρφανίδου, δηλαδὴ πῶς ἐγέλασε τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ ἐπλήρωσε δέκα χιλιάδας δραχμ. διὰ δέκα κουμαριῆς καὶ λατζινιῆς ὅπου ἐφύτευσε εἰς τὴν πανεπιστημιακὴν πλατεῖαν καὶ διὰ πέντε δουλάπια ὅπου ἐτοποθέτησε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον· πῶς ἐτύφλωσε τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τοῦ ἐπλήρωσε χιλίας δραχμὰς δι' ἑκατὸν ξύλα ὅπου ἐστείλει εἰς τὴν Βιενναίαν ἔχθεισιν, καὶ τὰ ὅποια οἱ κηπουροὶ τοῦ Δενδροκομεῖου ἔφερον ἀπὸ τὰ δάση τῆς Ἀττικῆς, τί κατὰ τὴν εἰρημένην ἔχθεισιν ἐπραξεν· τίνι τρόπῳ πωλεῖ τὰ εἰς τὸ Δενδροκομεῖον καὶ Βοτανικὸν κήπον λαχανικά, φρούτα, κλπ., καὶ τέλος τὴν κατ' ἔτος λογοδοσίαν του, δι' ἣς ὄχι μόνον δικαιολογεῖ τὰς σπατάλας του, ἀλλὰ καὶ ἀνευρυθριάστως λέγει ὅτι εξοδεύονται περισσότερο εἰς τὴν σποράν τῶν βοτανικῶν φυτῶν (λαχάνων), καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν πολυπληθῶν καὶ πολυποικίλων δένδρων (τριανταφυλλίων κλπ.), διηγούμενος μύθον τινα τῆς Χαλιμᾶς, ὅτι δῆθεν εἰσέρχεται κατὰ τινὰς νύκτας εἰς τρομερὸς Ἴπποπόταμος καὶ καταστρέφει πάντα τὰ φυτὰ τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου κτήματος!

— Νὰ συχωρεθῇ ἡ μάγνα σου κι' ὁ πατέρα σου, κύρ Ἀριστοφάνη μου, νὰ τὸ κάμῃς γλήγορα τὸ τοιοῦτο, γιὰ ν' ἀνοίξουμε κι' ἐμεῖς οἱ ἐπαρχιώταις τὰ στραβά μας καὶ νὰ δοῦμε καὶ νὰ γνωρίσουμε καλὰ αὐτοὺς τοὺς λεγομένους σοφοὺς καὶ τιμίους ἀνθρώπους τί ἀβδέλαις τῆς Πατρίδας καὶ τῆς φτωχολογίας εἶνε...

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ δανεισταὶ τῆς πτωχεύσεως Β. Ζαγγλάνη ὅπως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μας καὶ ἐν τῷ δικαστικῷ καταστήματι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ὡς Ἐμποροδικῶν ἀνὰ πᾶσαν Τετάρτην καὶ Σάββατον ἀπὸ ὥρας 10—11 π. μ. καὶ δηλώσωσιν ἐν τίνι δικαίωμάτι καὶ τίνος ποσότητος εἰσι δανεισταὶ προσάγοντες συνάμα καὶ τοὺς τίτλους των καὶ ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ «Ἀριστοφάνης».

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 31 Ἰανουαρίου 1875.

Ὁ εἰσηγητῆς

Ἄρ. Μετζελίδης.

Ὁ πληρεξ. τοῦ προσωρ. συνδίκου Μ. Νικολάου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, (κείμενον πλησίον τοῦ παλαιοῦ Θεάτρου).

Ὁ συντάκτης Γ. Διαμαντόπουλος.

Ἐπεταὶ Δικαστ. Παράρτημα.